

Владимиръ остави на наследника си Дръжавъ, която ся простираше отъ Термопилы до бръгове-ты на Донъ, отъ Адрианополь до прѣдѣлы-ты на Штиріѣ и Австріѣ, която ся заключаваше отъ Черно и Адриатическо море и отъ горы-ты Карпатски. Тя е была тогава най голѣма, пръвна и най сила на Дръжава въ Европѣ; а отъ бръзы-ты успѣхи въ образованност-тѣ, въ отечественни-тѣ Словесность и въ науки-ты та скоро стана и най просвѣщенна. Ако ли искааме да найдемъ въ онова времѧ велики человѣци въ Европѣ, то пръвъ отъ тѣхъ ще бѫде незабравений той Монархъ Българский, достоинъ за имѧ-то Великъ; зачто и Италия въ това времѧ бяше достигнала въ таково невѣжество, чо-то ся научи пакъ, че имало Омиръ или Гомеръ само отъ XIII столѣtie. Аристотель, пръвъ отъ Гръцки-ты классици, стана знаниъ въ Европѣ отъ недостаточный прѣводъ на книж-тѣ му: Organon, която ся прѣведе по повелѣніе-то на Карла Великаго; съчиненія-та на списатели-ты на классическъ Гръціѣ, както на языческѣ-тѣ, така и на Христіанскѣ-тѣ, начнахѫ да ставатъ извѣстни на Западнѣ Европѣ само отъ края на XV столѣtie, сирѣчъ, когато, слѣдъ паданье-то на Константинополь, множество Гръци бѣгахѫ съ свои-ты рѣкописи на Западъ, гдѣ-то искахѫ да ся прѣхранятъ съ учителско званіе, и въ Българе-ти ся ползовахѫ съ тиа съчиненія още отъ IX, X, XI столѣtія. Освѧнъ това, достойно за забѣлежваніе е и това, че Българети още отъ 900 год. сѫ имали краткъ Грамматикъ на свой языкъ, а сегашни-ти просвѣщени Европейски народи много по' кясно ся фанахѫ да образуватъ отечественый си языкъ:

И така азъ почитамъ Българе-ты за классический народъ. На истинѣ това не можемъ каза' въ отношеніе къмъ цѣлѣ Европѣ; и въ трѣбва именно да кажемъ това въ отношеніе-то къмъ Россіяне-ты, Срѣбы-ты, Кроаты-ты, Моравяне-ты, или обще къмъ всичкѣ-тѣ Славянскѣ Цркви, ако и литеатурна-та слава на тоя народъ е забравена заедно съ Исторіѣ-тѣ му.

Заради това ся уничтожава вече клевета-та срѣщу стары-ты Россіяне, които измыслихѫ исторически-ти испытате-